

Beresheit /Genesis ch. 32-33

Guardian angels ensure protection as a frightened Yakov returns to the Land	א וַיִּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר, וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלְבָנוֹתִיווַיְבָרֶךְ אֶתְהֶם; וַיֵּלֶךְ וַיָּשְׁב לבי לִפְדָּמִי בּ יִיִיבָּר בָּרָבִיי
	ֶלְבָן, לִמְקֹמוֹ .בּ וְיַעֲקֹב, הָלַךְ לְדַרְכּוֹ; וַיִּפְגָּעוּ-בוֹ, מַלְאֵכֵי אֵלֹהִים .גּ וַיֹּאמֵר
	יַעָלְב כַּאֲשֶׁר רָאָם, מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה; יַעַלְב כַּאֲשֶׁר רָאָם, מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה;
	וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, מֵחֲנָיִם. {פּ}
Yakov sends messengers before him to Esav his brother toward the town of Se'ir in the land of Edom with words of appeasementI have been a temporary resident, dwelling with Lavan, and I have lingered there until now. I have acquired [much wealth], and I am sending them to you my lord, to find favor in your eyes. Yakov is terrified and anticipates a disaster when the messengers return with a description of the 400 military men approaching with Esav	ד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיוּ, אֶל- עשָׂו אָחִיוּ, אַרְצָה שֵׁעִיר, שְׁדֵה אֱדוֹם .ה וַיְצֵו אֹתָם, לֵאמֹר, כֹּה תאׁמְרוּן, לַאדֹנִי לְעשָׁוּ: כֹּה אָמַר, עַבְדְּךְ יַעֲלָב, עִם-לָבָן גַּרְתִּי, וְאָחַר עַד- עָתָּה .וּ וַיְהִי-לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר, צֹאון וְעֶבֶּד וְשִׁפְּחָה; וְאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי, לְמְצֹא-חֵן בְּעִינֶיךְ . ז וַיָּשָׁבוּ, הַמַּלְאָכִים, אֶל-יַעֲקֹב, לֵאמֹר: בָּאנוּ אֵל-אָחִיךָ, אֱל-עֲשָׂו, וְגַם
To minimize casualties, Yakov divides his camp into 2 camps	הֹלֵךְ לִקְרָאתְךְּ, וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עמּוֹ .ח וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד, וַיֵּצֶר לוֹ; וַיַּחַץ אֶת-הַעָּם אֲשֶׁר-אִתּוֹ, וְאֶת-הַצֵּאׁן וְאֶת-הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּיםלְשְׁנֵי מַחֲנוֹת .ט וִיאֹמֶר, אָם-יָבוֹא עֵשָּׁו אֶל- הַמּחָנֶה הָאָחַת וְהִכָּהוּוְהָיָה הַמַּחָנֶה הַנִּשְׁאָר, לִפְלֵיטָה
Yakov calls out a desperate humble, unentitled prayer to God, asking to be saved: I am unworthy of all the kindness and the truth which you have bestowed upon me, your servant. For with my walking stick I crossed the Jordan river, when fleeing from Esav, and now I have become two families, two camps.	י וַיּאֹמֶר, יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם, וַאַלֹהֵי אָבִי יִצְחָק: יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי, שוּב לְאַרְצְךָּ וּלְמוֹלְדְתְּךְוְאֵיטִיבָה עִמֶּךְ .יא קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים, וּמִכָּל-הָאֱמֶת, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, אֶת- עַבְדֶּךְ: כִּי בְמַקְלִי, עָבַרְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן הַדֶּה, וְעַתָּה הָיִיתִי, לִשְׁנֵי מַחְנוֹת .יב הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי, מִיַּד עֵשָׂו: כִּי-נָרָא אָנֹכִי, אֹתוֹפֵּן-יָבוֹא
https://www.youtube.com/watch?v=HZYivKwV mJc (a beautiful rendition of these verses, by Israeli soloist and pianist Yonatan Razel)	עָּטָּרֵ. פָּיּ־יָגֵ א אָנּכָּ , אונוי-יּפֶּן-יָבוּא וְהַכַּנִי, אֵם עַל-בָּנִים .יג וְאַתָּה אָמַרְתָּ, הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ; וְשַׂמְתִּי אֶת-זַרְעֲךְּ כְּחוֹל הַיָּם, אֲשֶׁר לֹא-יִסְפֵר מֵרֹב .
That night, Yakov sends an extravagant offering of well spaced groupings of hundreds of his flock, to appease his brother's anger.	יד וַיָּלֶן שָׁ ם, בַּלִּיְלָה הַהוּא ; וַיִּקְח מִן- הַבָּא בְיָדוֹ, מִנְחָהלְעֵשָׁו אָחִיו
He instructs his messengers to relay his intent to Esav: that I will appease his face , with this offering which is going before my face , after that I will see his face . Perhaps he will lift / forgive my face .	כא וּאָמֶּרְתֶּםגַּם הַנֵּה עַבְדְּךְּ יַעֲלְב, אַחֲרֵינוּ: כִּי-אָמֵר אָכְפְּרָה פָנָיוּ, בַּמִנְחָה הַהֹּלֶכֶת לְפָנָי, וְאַחֲרֵי-כֵן אֶרְאָה פָנָיו, אוּלִי יִשָּא פָנָי .כב וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה, עַל-פָנָיו; וְהוּא לָן בַּלַיְלָה-הַהוּא, בַּמַחֲנֶה

Yakov remained alone that night, and a man wrestled with (/within) him, until dawn.
When he (the man) saw he couldn't overcome him (Yakov), he struck Yakov and injured him in the thigh.

- -He (the man) said, send me away for dawn has risen. He (Yakov) said, I will not send you unless / until you bless me.
- -He (the man) said, what is your name? -He (Yakov) said Yakov.
- -He (the man) said to him (Yakov) your name will no longer be said thus rather Yisrael. Because you have struggled with God and with men and you have been able **[to endure]** the struggle.

Yakov asked: tell me your name. He (man) said why are you asking my name?

-And he (man) **blessed him** (Yakov) there. Yakov called the name of that place **Pni'el** (face of God) b/c I have seen **Elohim** (judgement) face to face, and I have been saved.

The sun rose for him, when he passed **Pnu'el** (face of God) and he was limping because of his thigh.

33. Therefore the children of Israel are not to eat the *gid hanasheh* tendon which is in the thigh, to this day, for this is where he (the man) struck Yakov's thigh, in the place of the sinew (sciatic nerve.)

כה וַיּוָּתֵר יַעֲקֹב, לְבַדוֹ; וַיֵּאָבֵק אִישׁ. עמוֹ, עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר

כו וַיִּרְא, כִּי לֹא יָכֹל לוֹ, וַיִּגֵּע, בְּכַף-יָרֵכוֹ; וַתַּקַע כַּף-יֶרֶךְ יַעֲלָב, בְּהַאָּבְקוֹ עִמוֹ.

כז וַיּאמֶר שׁלְחֵנִי, כִּי עָלָה הַשְּׁחַר; וַיּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךְ, כִּי אִם-בַּרַכְתָּנִי .כּח וַיּאמֶר אֵלְיו, מַה-שְׁמֶךְ; וַיּאמֶר, יַעַלְב כט וַיּאמֶר, לֹא יַעֲלְב יֵאָמֵר עוֹד שְׁמְךְ--כִּי, אִם-יִשְׂרָאֵל: כִּי-שָׁרִיתָ עַם-אֱלֹהִים וְעִם-אֵנָשִׁים, וַתּוּכָל.

ל וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב, וַיּאֹמֶר הַגִּידָה-נָּא שְׁמֶךָ, וַיּאֹמֶר, לָמָה זֶּה תִּשְׁאַל לְשְׁמִי; וַיְבֶרֶךְ אֹתוֹ, שָׁם.

לא וַיִּקְרָא יַעְקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם, פ**נִיאֵל**: כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים, וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי .לב וַיִּיזְרַח-לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת-**פְנוּאֵל**; וְהוּא צֹלֵעַ, עַל-יַרֵכוֹ.

לג עַל-כֵּן לאֹ-יאֹכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד הַנָּשֶׁה, אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֵךְ, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי נָגַע בְּכַף-יֶרְךְ יַעַלְב, בְּגִיד הַנָּשָׁה.

For close to a thousand years, **Judaism in China** was called *Tiao Jing Jiao*

(挑筋教)

literally translated into "religion that removes sinew" which refers to the kosher practice prohibiting eating the sciatic nerve.

https://blogs.timesofisrael.com/chinese-words-for-jew/

Book of Education - Mitzva 3

The reason for this commandment is that it will be a symbol for Israel, that even though they will suffer many tragedies at the hands of the nations and at the hands of the children of Esav [a Rabbinic symbol for the Empire of Rome, who wanted to destroy them entirely and uproot them from history, like the man who wrestled with Yakov] they should trust that they will not be destroyed. They and their future

ספר החינוך מצווה ג

משרשי מצווה זו כדי שתהיה רמז לישראל, שאף על פי שיסבלו צרות רבות בגלויות מיד העמים ומיד בני עשיו, שיהיו בטוחים שלא יאבדו, אלא לעולם יעמוד זרעם ושמם ויבוא להם גואל ויגאלם מיד צר.

ובזכרם תמיד עניין זה על יד המצוה שתהיה לזיכרון יעמדו באמונתם ובצדקתם לעולם. ורמז זה הוא לפי שאותו מלאך שנלחם עם יעקב אבינו, שבא בקבלה

generations and their reputation will endure eternally, and ultimately a redeemer will come to redeem them from the hand of the oppressor, as happened with their ancestor Yakov, when the sun rose for him the next morning.

[The morning light rising for him symbolizes healing, resolution and peace following a long dark night, symbolizing a dangerous, wounding conflict with an uncertain outcome.]

שהיה שרו של עשיו, רצה לעקרו ליעקב מן העולם הוא וזרעו ולא יכול לו, וציערו בנגיעת הירך, וכן זרע עשיו מצער לזרע יעקב, ולבסוף תהיה להם ישועה מהם, כמו שמצינו באב (=יעקב) שזרחה לו השמש לרפאתו ונושע מן הצער, כן יזרח לנו השמש של משיח וירפאנו מצערינו ויגאלנו אמן במהרה בימינו.

5 Questions – How Inevitable Failures in our Lives can Breed Success:

What happened?

What was supposed to happen?

What did I do well?

Where was my mistake?

What can I learn?

https://nytimesineducation.com/spotlight/facing-failure-and-breeding-success/